

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 21

гр. Ловеч, 09.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в закрито заседание на девети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ИВАНИЧКА
КОНСТАНТИНОВА
ЗОРНИЦА А.ОВА

като разглежда докладваното от ЗОРНИЦА А.ОВА Въззивно частно гражданско дело № 20224300500563 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.418,ал.4 от ТЗ.

Постъпила е частна жалба от „Юробанк България“ АД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София, р-н „Витоша“, ул.„Околовръстен път“ №260, представлявана от Димитър Борисов Шумаров и Петя Николова Димитрова-изпълнителни директори, чрез адв.Д. Минчев, със съдебен адрес гр.София, ул.„Хан Аспарух“ №54, офис 9, срещу Разпореждане от 29.09.2022г., пост.по ч.гр.д.№1451/2022г. по описа на РС-Ловеч, в частта, с която е отхвърлено заявлението по отношение на претендираните такси в размер на 165.50лв. и разноски за уведомяване в размер на 132лв. Твърди, че разпореждането е недопустимо, тъй като е постановено в нарушение на процесуалните правила на ГПК. Съдът е приел, че заявлението отговаря на изискванията на закона, вземанията са индивидуализирани с документа по чл.417 от ГПК и същият отговаря на изискванията, а в същото време го е отхвърлил по отношение претенциите за такси и разноски. Счита, че в тази част съдът е излязъл извън пределите на компетентността му в рамките на заповедното производство, което е недопустимо. В случай, че не се приеме този довод и разпореждането се приеме за редовно, възразява, че има противоречие между мотиви и диспозитив, тъй като от една страна съдът приема, че са налице всички предпоставки за уважаване на заявлението, а от друга го отхвърля по отношение на таксите и разноските. Твърди, че съдът е формирал оспорваните изводи не на база доказателствата по делото, а единствено въз основа на своята преценка. не споделя тезата за противоречие на претендираните такси с разпоредбата на чл.10а, ал.1 от ЗПК, като сочи, че са определени по силата на договора-чл.2 и чл.5 и са предварително уговорени между страните. Представя уточнение на основанието, размера и периода на пратандираните такси общо в размер на 165.50лв. Прилага и справка от системата на Банката за начислените суми. Таксите са регламентирани в Тарифата за таксите и комисионните на Банката и

се дължат в случай на неплащане в срок по договора за кредит и при заявено от клиента ползване на посочените допълнителни услуги и тяхното предоставяне. Затова приема, че тези такси не представляват разход във връзка с извънсъдебно събиране на вземането и неправилно са определени от съда като дължими за „допълнителни услуги“. По отношение на разходите в размер на 132 лв. пояснява, че представляват направените от Банката разходи за връчване на покана за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита. Пояснява, че на длъжника е връчена една покана, разходите по която са в размер на 132 лв., която сума е формирана от дължимата на ЧСИ В.Петров такса от 72 лв., съгласно приложена фактура и 60 лв.-дължим хонорар за изготвяне на поканата от пълномощника, съгласно чл.6, т.5 от Наредба №1/2004 г. на ВАС, съгласно приложената фактура. Обосновава претенцията с нормата на чл.309а от ТЗ.

По изложените съображения моли да се отмени разпореждането в обжалваната част и уважи изцяло.

По допустимостта.

Жалбоподателят е уведомен за атакуваното разпореждане на 26.10.2022 г., а жалбата е подадена на 28.10.2022 г., т.е. с пазен е предвиденият срок. Подадена е от легитимирано да обжалва лице, срещу обжалваем акт, при които предпоставки, съдът приема, че жалбата е допустима и следва да се разгледа по същество.

По същество.

Съобразявайки представените по ч.гр.д.№ 1451/2022 г. по описа на РС-Ловеч писмени доказателства и становището на жалбоподателя, съдът намира, че жалбата е частично основателна.

На 27.09.2022 г. пред РС-Ловеч е подадено заявление от „Юробанк България“ АД с ЕИК *** , срещу А. Н. И. от с.Александрово, Ловешка област, по което е образувано ч.гр.д.№ 1451/2022 г. по описа на съда. Предявени са следните вземания- главница в размер на 10 809.12 лв., за периода от 19.11.2019 г. до 14.09.2022 г., представляваща задължение по Договор за потребителски кредит с № FL977418/19.03.2019 г., възнаградителна лихва в размер на 1998.71 лв. за периода от 19.11.2019 г. до 09.12.2020 г., наказателна лихва за просрочие в размер на 29.83 лв. за периода от 19.11.2019 г. до 12.03.2020 г., наказателна лихва за просрочие в размер на 737.80 лв. за периода от 14.05.2020 г. до 14.09.2022 г., такси в размер на 165.50 лв. за периода от 20.03.2020 г. до 14.09.2022 г., разноски за уведомяване в размер на 132 лв., за периода от 20.03.2020 г. до 14.09.2022 г., както и законната лихва, разноските и адвокатският хонорар. В т.14 е изложено съдържанието на договорните ангажменти и хронологията на развитието им. Банката се е съгласила и е отпуснала кредит в размер на 11 558.40 лв. за текущи нужди, а кредитополучателят се е съгласил да върне сумата заедно с договорните лихви в сроковете и условията на договора. Освен посочените в чл.5 от договора такси, кредитополучателят се е съгласил да заплаща и тези, които са предвидени за обслужването и изпълнението на платежни операции от разплащателна сметка, съгласно Общите условия за откриване, водене и закриване на сметки на физически лица и тези от Тарифата на Банката, в сила към момента на извършване на съответната операция. Дължи и уговорения променлив годишен лихвен процент, определен като сбор от референтен лихвен процент („Прайм“ съгласно Методологията на „Юробанк България“ АД) и фиксирана надбавка от 6.350%. Годишният процент на разходите (ГПР) е 9.98%. Общата дължима сума е 15 778.76 лв., изчислена към сключване на договора. Към договора е сключена и застраховка „Защита на плащанията“ по потребителски кредити. По отношение на таксите е предвидено, че кредитополучателят плаща и такса за разглеждане на искането за кредит-300 лв. и месечна такса за обслужване на разплащателната

сметка, по която се обслужва кредита. Съставен е погасителен план, който е неразделна част от договора. Предвидена е възможност за Банката да обяви кредита за предсрочно изискуем (изцяло или част) при непогасяване на една или повече вноски. Тогава се дължи и обезщетение за времето на забава върху просрочените суми в размер на законната лихва за забава. Банката има право да цедира вземането си. Обяснява, че с покана, връчена от ЧСИ с рег. №879 в КЧСИ, на 19.12.2020г. А. И. е уведомен за формираните просрочия, за обявяване на кредита за предсрочно изискуем и е поканен в 7-дневен срок да погаси дълга си, с предупреждение, че при неизпълнение Банката ще упражни правата си по договора. Твърди, че към подаване на заявлението не са погасени 25 вноски за главница и 26 за договорна лихва, считано от 19.11.2019г. Кредитополучателят не е направил нито едно от тези плащания. Сочил дата на настъпване на предсрочната изискуемост 19.12.2020г. Претендира и направените разноски-внесена държавна такса- 277.46лв. и адвокатски хонорар- 812.19лв. Моли да се издаде заповед за незабавно изпълнение на задължение по реда на чл.417 от ГПК за горните суми.

РС-Ловеч е постановил обжалваното Разпореждане от 29.09.2022г. по делото, като е уважил претенциите за главница, възнаградителна и наказателна лихва за просрочие, ведно със законната лихва от подаване на заявлението, съдебно-деловодни разноски в общ размер на 1066.28лв., формирани от платената държавна такса и адвокатски хонорар, съразмерно с уважената част на претенцията. РС-Ловеч е отхвърлил отчасти заявлението по отношение претенциите за такси в размер на 165.50лв. за периода от 20.03.2020г. и разноски за уведомяване в размер на 132лв., както и сумата 23.37лв.-разноски по съразмерност с отхвърлената част на претенцията. каза

Въззивният състав, като се запозна с писмените доказателства и становището на жалбоподателя, намира жалбата за частично основателна.

При произнасянето си съдът съображава, че по отношение критериите за редовност на заявлението разпоредбата на чл.410, ал.2 от ГПК изрично препраща към тази на чл.127, ал.1 и ал.3 от ГПК. С оглед спецификите на едностранното и формално заповедно производство, редовното заявление следва да представя конкретно и ясно изложение на индивидуализиращите вземането елементи- основание, от какво произтича, фактическите обстоятелства по възникването, съществуването и изискуемостта му. Преценката на съда относно основателността на искането е ограничена до проверка на твърденията изложени в заявлението – доколко в същото се съдържа надлежно конкретизирано по основание и размер вземане.

Съставът намира, че тази предпоставка е обоснована от заявителя по отношение на претендираните главница и лихви, настъпването на предсрочната изискуемост на кредита. В тази част разпореждането не се обжалва, поради което не е предмет на въззивен контрол.

В обжалваната част-по отношение на претенциите за такси и разноски по кредита, в заявлението са посочени единствено по основните им характеристики- размер и период. Уточнение на основанието им се дава едва с частната жалба. От него става ясно, че една част от таксите се претендират на основание чл.5, т.2 от договора, а именно месечна такса за обслужване на разплащателната сметка, открита по кредита. Претендират се 23 вноски от по 3.50лв., с начало от 19.01.2020г. и до 19.11.2021г. Другата част се формира от предвидени в р-л IV, б. "В", т.10 от Тарифа за таксите и комисионните на „Юробанк България“ АД такси. Към частната жалба се прилагат действалите през процесния период тарифи, които в този договорен ангажимент не са променяни. Посочено е, че таксата е дължима за „...действия по ограничаване на негативните последици при просрочие.. събира се за всеки от периодите на просрочие..“. Търсят се за периода

от 20.11.2019г. до 21.11.2021г.

Съгласно чл.411,ал.2,т.2 от ГПК заповедният съд следва служебно да извърши проверка дали искането не противоречи на закона и добрите нрави,а съгл.т.3 и дали искането не се основава на неравноправна клауза,в случаите,когато договорът е сключен с потребител,каквто безспорно е настоящият.

В проверката по отношение на горните законови критерии съставът намира, че претенцията за такса по р-л IV, б.“В“,т.10 от Тарифа за таксите и комисионните на „Юробанк България“АД, противоречи на нормата на чл.33 от ЗПК. Разпоредбата дава право на кредитора при забава да търси единствено лихва върху неплатената в срок сума,като въвежда лимит на обезщетението- до законната лихва(т.е.10%). В случая освен уговорената в чл.9 от договора т.н. наказателна лихва(в размер на законната лихва за забава), се установява,че за същия вид неизпълнение на договорните ангажменти и за същия период, е предвидена и допълнителна санкция под формата на такса. Регламентирана по този начин ясно прозира, че целта на въвеждането ѝ е да се заобиколи забраната на нормите на чл.33 от ЗПК - императивна по своя характер, което има за последица нищожност на тази клауза от договора. Като договорен ангажимент същата противоречи и на изискването за добросъвестност,тъй като предвижда заплащането от потребителя на необосновано високо обезщетение при неизпълнение на негови задължения-чл.143,ал.2,т.5 от ЗЗП.

Претенцията за такси по чл.5,т.2 от Договора за кредит, съставът намира за основателна за периода на действието му. Касае се за предварително регламентирана от страните такса(чл.2,ал.1), пряко свързана с договора - с предоставената допълнителна услуга по обслужването и изпълнението на платежните операции по разплащателната сметка на кредита, с изрично и изначално ясен размер. Същата е дължима за времето на действието на договора,съотв. след обявяване на предсрочната изискуемост на 19.12.2020г. Банката няма основание да търси този договорен ангажимент. Затова съставът намира,че за периода от 19.01.2020г. до 19.12.2020г.-т.е. за 12 вноски тази такса е дължима. Размерът ѝ е общо 42лв. За останалия период-от 19.01.2021г. до 19.11.2021г. претенцията е неоснователна и не следва да се уважава.

Основателна е претенцията за направените разходи по уведомяване на кредитополучателя за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита. Заявителят е приложил категорични доказателства за извършването на тези два разхода-за изготвяне на уведомлението и връчването му чрез ЧСИ и за извършване на тези разходи от 60лв.,съотв.72лв.,или общо в размер на 132лв. Не се касае за разход, свързан с управлението на кредита,а за такъв свързан с установяване на обстоятелството,на което заявителят основава претенцията си- надлежното обявяване, съотв.настъпване на предсрочната изискуемост. Същият е извън предварително планираните по договора разходи. Затова при наличието на категорични доказателства за реалното им извършване, претенцията за тези разходи следва да се уважи.

По изложените съображения ОС-Ловеч намира,че обжалваното Разпореждане от 29.09.2022г.,пост.по ч.гр.д.№1451/2022г.на РС-Ловеч следва да се отмени в частта, в която заявлението на „Юробанк България“АД срещу А. Н. И., е отхвърлено по отношение на таксите по чл.5,ал.2 от Договор за потребителски кредит с № FL977418/19.03.2019г. до размера на 42лв. и за периода от 19.01.2020г. до 19.12.2020г. и вместо това се уважи в тази част. Разпореждането следва да се отмени и в частта,в която е отхвърлено по отношение претенцията за разноси за

уведомяване на кредитополучателя в общ размер на 132лв. и вместо това се уважи в тази част. В останалата обжалвана част-по отношение претенцията за такси по чл.5,ал.2от Договора за периода от 19.01.2021г. до 19.11.2021г. и за таксите по р-л IV, б.“В“,т.10 от Тарифа за таксите и комисионните на „Юробанк България“АД, за разликата над 42лв.и до общия претендиран размер от 165.5лв., разпореждането е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди.

С оглед изхода следва да се допълнят дължимите за заповедното производство разноски, съразмерно с допълнително уважените тук претенции, а именно със сумата 12.47лв. За настоящето производство жалбоподателят не е заявил претенция за възстановяване на разноски.

По изложените съображения и на основание чл.418,ал.4 от ГПК, ОС-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане от 29.09.2022г. на РС- Ловеч, пост.по ч.гр.д.№ 1451/2022г. **В ЧАСТТА**, с която е отхвърлено заявлението на „Юробанк България“АД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София, р-н „Витоша“, ул.”Околовръстен път“№260,представявана от Димитър Борисов Шумаров и Петя Николова Димитрова-изпълнителни директори,чрез адв.Д. Минчев, срещу **А. Н. И. с ЕГН *******,от с.Александрово,Ловешка област, ул.“Павел Баев“№8, по отношение на претенцията за такси по чл.5,ал.2 от Договор за потребителски кредит с № FL977418/19.03.2019г., до размера на 42 лв. и за периода от 19.01.2020г. до 19.12.2020г., в частта, в която е отхвърлено по отношение претенцията за разноски за уведомяване на кредитополучателя в общ размер на 132лв. и за сумата 12.47лв.-представляваща разликата между присъдените с разпореждането и дължими в заповедното производство разноски **и вместо него ПОСТАНОВЯВА :**

ДА СЕ ИЗДАДЕ Заповед за незабавно изпълнение по чл.417,т.2 от ГПК в полза на „Юробанк България“АД с ЕИК ***,с със седалище и адрес на управление в гр.София, р-н „Витоша“, ул.”Околовръстен път“№260,представявана от Димитър Борисов Шумаров и Петя Николова Димитрова-изпълнителни директори,чрез адв.Д. Минчев, **срещу А. Н. И. с ЕГН *******,от с.Александрово, Ловешка област,ул.“Павел Баев“№8, за следните вземания, дължими по Договор за потребителски кредит с № FL977418/19.03.2019г.:

- претенция за такси по чл.5,ал.2 от Договора за периода от 19.01.2021г. до 19.11.2021г. , в размер на 42(четиридесет и два) лева.;

- претенцията за разноски за уведомяване на кредитополучателя в общ размер на 132(сто тридесет и два)лева.

- допълнителни разноски за заповедното производство в размер на 12.47(дванадесет лева и четиридесет и седем стотинки).

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане от 29.09.2022г. на РС- Ловеч, пост.по ч.гр.д.№ 1451/2022г. в останалата обжалвана част, като правилно и законосъобразно.

ВРЪЩА делото на РС-Ловеч за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417,т.2 от ГПК и изпълнителен лист.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____